

den bør støttes. Det er de to Spørgsmaal, jeg gerne vil bede det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds udtale sig om, desværre er jo det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds ikke til Stede. Disse to ærede Medlemmer repræsenterer de to ganske vist afvigende, men dog i Realiteten sammenfaldende Standpunkter, og jeg kunde nok ønske at høre dem udtale sig lidt nærmere om de to nævnte Hovedpunkter i denne Sag.

Svrdum: Efter hvad man nu har hørt vedrørende den foreliggende Sag, er der sikkert ikke Grund til at sige meget mere. Alle ere vistnok enige om, at efter den, om jeg saa tør kalde det, ubarmhjertige Behandling, dette Lovforslag har faaet, vil det være at betragte som dødsdømt for dette Tings Vedkommende. Mit Standpunkt i denne Sag er jeg overbevist om, er kendt af Dem alle, saa at jeg ikke behøver at udtale mig vidtløftigt om det. De vide, at jeg er en bestemt Modstander af alle indirekte Skatter, og da her foreligger et saadant Beskatningsprincip, er jeg selvfølgelig en absolut Modstander af Forslaget. Alle, der have udtalt sig vedrørende dette Forslag, have været enige om, at det er en mærkelig Kombination, den højtærede Finansminister har lavet i dette Forslag, idet man jo kan være overordentlig stærkt begejstret for den ene Paragraf og have overordentlig stor Interesse af at støtte den, medens man er en absolut Modstander af den anden. Hvad der har bevæget den højtærede Finansminister til at kombinere det saaledes, er jo ret uforstaaeligt. Men hvad der har forbaavet mig allermost, er, at vor nuværende højtærede Finansminister ikke er mere i Overensstemmelse med dette Ting eller dette Tings Flertal, end det lader til, han er i dette Øjeblik. Jeg troede, at den nuværende Finansminister var et ret godt Udtryk for dette Tings Flertal; men efter den Forhandling at dømme, som har fundet Sted i Gaar og i Dag vedrørende dette Forslag, kan man jo ikke længere have denne Opfattelse. Jeg har tænkt mig, at den højtærede Finansminister ikke vilde være fremkommen med et Forslag af denne Bestaenhed, uden at han forud havde nogen Sikkerhed for, at det ikke vilde blive modtaget paa den Maade, hvorpaa det er blevet modtaget under disse to Dages Forhandling. Det har naturligvis været en Tilfredsstillelse for mig, at man fra forskellige Sider har været enig om at slaa det Princip ned, som ligger i Forslagets § 1, dette Princip, som gaar ud paa at beskytte en enkelt Industri-

gren her til Lands og beskytte den paa den Maade, at man derved kommer til at lægge en Byrde over paa dem, der i Sandhed have Byrder nok i Forvejen. Det har været mig en overordentlig Tilfredsstillelse specielt at høre det ærede Medlem fra Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaards) Udtalelser om denne Sag. Det ærede Medlem udtalte sig jo rent principielt set bestemt mod dette Princip; jeg vil haabe, at det ærede Medlem vil holde fast derved, og jeg vil haabe, at han vil gaa videre i sine Betragtninger i den Retning end til dette enkelte Forslag. Jeg skal her gøre den Bemærkning, uden at gaa videre ind derpaa, at man i længere Tid virkelig har været inde paa dette Princip, som man nu i disse Dage forkaster, og som man ikke i Øjeblikket vil have noget med at bestille, og det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds har jo staaet som Ordfører for adskillige af disse Sager. Agrarbevægelsen har jo ført os derhen, at de betrængte Landboere skulle beskyttes og maa beskyttes; men den Maade, man har søgt at beskytte dem paa, er efter min Betragtning noget lig den Maade, hvorpaa man her vil søge at beskytte de sukkerroedyrkende Selstaber her til Lands. Vel træder det ikke slet saa grelt frem som i dette Lovforslag, men det Princip at tage af Statsklassen og dele ud til Kommunerne, som igen lade det gaa til samtlige Beboere i Kommunen, hvad enten de trænge eller ikke, det er et Princip, som er i allerhøjeste Grad forkasteligt og ikke stort bedre end det Princip, som er nedlagt i dette Lovforslag. Vi maa vel vide, at Statsklassens Midler ere tilvejebragte for en stor Del og for største Delen af den fattige Del af Befolkningen gennem de indirekte Skatter, og at man bruger dem til at give til Kommunerne og uddele til de endogsaa mest velstillede her i Livet, turde dog betragtes som en i allerhøjeste Grad uretfærdig Fremgangsmaade. Det vil derfor være at haabe, at den Anskuelse, der har gjort sig gældende her i Dag om dette lille Lovforslag, vil komme til at gøre sig gældende langt ud over dette. Det vil være at haabe, at hvis nogen af de besiddende Klasser skal hjælpes her til Lands, man da vil se sig om efter andre Skatteobjekter end de indirekte Skatter, der ofte hvile haardest og tungest paa de ubemidlede. Vi vide, at der er Velstand nok i vort lille Samfund, og skulde de betrængte og truede i vort Samfund hjælpes, er det bedre, at vi se os om efter andre Skatteobjekter, det er bedre at se at drage Pengene derfra, hvor der er nok af dem. Det er det Princip, der burde være gældende i den lovgivende